

SENATENS

KAMMAREXPEDITION

LIVSMEDELSAVDELNINGEN

Helsingfors den 7 augusti 1917

Till Livsmedelsnämnderna

Emedan oklarhet synes råda därom, huru förfaras bör med reserverad, men ej använd utsädesspannmål, har Senatens Kammarexpeditions Livsmedelsavdelning ansett nödvändigt vara att fästa Livsmedelsnämndernas uppmärksamhet vid följande:

Då vid tiden för spannmålsförrådens beslagtagande den största mängd utsäde envar berättigades använda per hektar bestämdes, och då jordbrukarne dessutom erhöilo rätt att reservera det sålunda bestämda högsta kvantitetet för hela den beräknade utsädesarealen, oberoende av, huruvida denna med säkerhet kunde besås eller ej, avsåg man härmed att möjliggöra så stor sådd som möjligt och för detta ändamål från de beslagtagna spannmålsförråden avskilja en fullt tillräcklig mängd utsäde. Då emellertid statistiken utvisar, att de anmälda spannmålsförråden äro synnerligen knappa och att särskilt med hänsyn till utsädesspannmål stor brist föreligger, bör all reserverad, men oanvänd utsädesspannmål lämnas till statens d. ä. livsmedelsnämndernas förfogande. Detta bör ske icke blott i den händelse, att någon ej besått hela den areal, för vilken han reserverat utsäde, utan även i det fall, att den per hektar reserverade mängden utsäde, såsom flerstädes torde vara fallet, icke i sin helhet blivit använd. De åter, vilka kunna och vilja taga sitt utsäde ur den nya skörden, böra till livsmedelsnämnderna lämna

det utsäde, som de reserverat åt sig av sitt gamla förråd, att utdelas bland dem, som ej hava utsäde reserverat, och ej från egen skörd kunna erhålla sådant.

Jämte det Livsmedelsnämnden härmed särskilt uppmanas att skrida till de åtgärder, som direkt föranledas av ovanstående, anmodas Livsmedelsnämnden över huvud draga försorg därom, att alla tillgängliga förråd av utsäde så noggrannt som möjligt bliva använda.

Wäinö Wuolijoki

T. Sundqvist